

RADIO KLEBNIKOV

WEEKBLADEN #47

uitzending op 17/04/2021

**linkse
blauwvoeten**

Het Programma van de Vrije Lyriek

SCORPIO

beeld cover:
foto van Kris Pollet

RADIO **KLEBNIKOV** WEEKBLADEN # 47

uitzending op 17/04/2021

tekstverzameling vrijelijk te week gelegd , waaruit desgewenst de beschikbare stemmen op de vermelde datum putten kunnen om zich ter aether te verheffen

CC BY-NC-SA- Neue Kathedrale des erotischen Elends 2020

INHOUD

Lees Mij	4
Anoniem (John Dowland)	5
Flow My Tears	5
Anoniem (Sefardische traditional)	6
Era oscuro como la media noche	6
Lanny Quarles	7
Comic Spectacle to a Vague Mirror	7
Marina Kazakova	9
Your road to my hand begins	9
Nick Cave	10
Red Right Hand	10
Petra Fenijn	12
Consequenties van het consequent Zijn	12
Paul van Ostaijen	14
Akwarel	14
Serse Luigetti	15
Text submission	15
Svetlana Zakharova	16
wij waren dood, maar wij ademden nog	16
William Shakespeare	17
Sonnet 43	17
Sonnet 44	18
EPILOOG	19

stuur uw bijdragen aan de WEEKBLADEN naar
weekbladen@radioklebnikov.be

Lees Mij

stuur uw bijdragen voor de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' per mail naar weekbladen@radioklebnikov.be

- **RADIO KLEBNIKOV** selecteert zelf teksten uit wat er online verschijnt maar **iedereen** kan teksten opsturen voor opname in de WEEKBLADEN
- na de uitzending worden deze WEEKBLADEN als pdf-bestand gepubliceerd en verspreid via onze kanalen.
- we aanvaarden **ENKEL TEKST** als bijdrage, géén afbeeldingen of andersoortige bestanden!
- bijdragen kunnen **eigen teksten zijn of teksten van anderen** waarvan je graag een voordracht zou horen
- als je wil dat er **info over jezelf** als auteur in de pdf nadien staat, vermeld je dat in de mail
- **RADIO KLEBNIKOV** behoudt zich het recht voor om de aangeboden teksten zonder enige verantwoording te weigeren, er wordt niet gecommuniceerd over al dan niet opname in de WEEKBLADEN
- opname in de 'RADIO KLEBNIKOV WEEKBLADEN' is voor een tekst geen garantie om voorgelezen te worden!
- alle teksten zijn en blijven eigendom van de vermelde auteurs en ze resorteren hier én in de pdf na de uitzending onder [Creative Commons CC BY-NC-SA licentie](#)

•

Anoniem (John Dowland)

Flow My Tears

Flow, my tears, fall from your springs!
Exiled for ever, let me mourn;
Where night's black bird her sad infamy sings,
There let me live forlorn.

Down vain lights, shine you no more!
No nights are dark enough for those
That in despair their lost fortunes deplore.
Light doth but shame disclose.

Never may my woes be relieved,
Since pity is fled;
And tears and sighs and groans my weary days
Of all joys have deprived.

From the highest spire of contentment
My fortune is thrown;
And fear and grief and pain for my deserts
Are my hopes, since hope is gone.

Hark! you shadows that in darkness dwell,
Learn to contemn light
Happy, happy they that in hell
Feel not the world's despite.

(>https://www.lieder.net/lieder/get_text.html?TextId=760)

Anoniem (Sefardische traditional)

Era oscuro como la media noche
cuando la luna esclareciendo 'stava
Todo callaba, todo 'stava en silencio,
como la nuve'n la oscuridad.

- "Miseravle, porqué venìs agora?
A recordarme de lo que yo pasí?
A recordarme de toda la mi vida?" -
Estas palavras yo le havlí.

Lanny Quarles

Comic Spectacle to a Vague Mirror

The luxury of now is that the cancelled gala has been
Put back in. The orchestra is starting to tune up.
– John Ashbery, from *The Explanation*

blurred horns or conical sound wave vortices
crown the pinging necking satyrs where pan-
aromatic enclosing artifice yields substantial
inner environments, nothing is directly aligned
with its own mixed and ironic origin story's
bullet train to the ancient fervor of water~
is hyper-glee beyond all good and evil
in the grassy hovering globes it tends to sing with

in the newspaper some mediocre awards
are publicly showering and having a shave
night stalks the night on a distant meteorite
but the space between is an~ optical smear
of meadow's pheasant cabin

more unlikely than the mantis
pheasant robot winnebago
pfizer number two today
numerically moist
breathing ~customs whose

feathered interpenetrating fields of videovibrato
give unlikely timeless and autonomous shadow reports
how is the thing that exists unaware of what it might
not represent the arrangements of most sequences
for causing abandonment, lake islands that house
erotic custom homes of exquisite craftsmanship~
japanese mid-century post-modern rousseau-clone
family of ladies left empty by a cursed musing of
taken at birth to an iron handled cauldron entrance

any movie they cared to make could not
move the cellular blockade that had been
placed on the arrival ~of imagination collars

that somehow simulated the evolution
of awareness fidgeting in itself
to random ends

or finding friends on the internet
suddenly conjoined in the body of old king coal
our operatic gravity-free surgery~ performance
was live united by a foam of free-willed
camera and microphone drones
What am I doing down here?
somehow quick soft flashes of light
move between the roundtable of horned
and~ hovering fruit head knights being painted
in earshot needle cast of the unlikely events
too beautiful to be consumed by the past or future
of anything but a living meat of pearls
through hollow green plant ceramic tunnels
[...]-[...]

(><https://www.facebook.com/groups/2341711559443134/permalink/2888044858143132/>)

Marina Kazakova

Your road to my hand begins
With what seems to be rice paper –
A rolled dream or a cigarette.
We walk through the castle gates,
To enter the grass field,
To walk till we get inside the valley
Where there is no path,
And the green is the grass,
And the blue is the sky
In the spring weather.
Then, you start picking herbs,
You pound urtica
For the last supper,
You sweep away sand grains
To make colourants...
You are an object to be observed
and a view from which to observe
love.
I'd run after butterflies if they'd been alive,
I'd ask papa to carry me on his arms,
I'd play something from Mozart,
But what I do now is a brief prayer:
Spring – the changing of waters,
Which we witness and which we can only follow,
Brings silence filled with possibility of summer,
We must have faith in something
That begins with what seems to be rice paper –
A rolled saga.
To be unfold.

(><https://www.facebook.com/marina.kazakova.12/posts/10217981963924189>)

Nick Cave

Red Right Hand

Take a little walk to the edge of town
And go across the tracks
Where the viaduct looms
Like a bird of doom
As it shifts and cracks
Where secrets lie in the border fires
In the humming wires
Hey man, you know
You're never coming back

Past the square, past the bridge
Past the mills, past the stacks
On a gathering storm
Comes a tall handsome man
In a dusty black coat with
A red right hand

He'll wrap you in his arms
Tell you that you've been a good boy
He'll rekindle all the dreams
It took you a lifetime to destroy
He'll reach deep into the hole
Heal your shrinking soul
But there won't be a single thing that you can do

He's a god, he's a man
He's a ghost, he's a guru
They're whispering his name
Through this disappearing land
But hidden in his coat
Is a red right hand

You don't have no money?
He'll get you some
You don't have no car?
He'll get you one
You don't have no self-respect

You feel like an insect
Well don't you worry buddy
'Cause here he comes
Through the ghettos and the barrio
And the Bowery and the slum
A shadow is cast wherever he stands
Stacks of green paper in his
Red right hand

You'll see him in your nightmares
You'll see him in your dreams
He'll appear out of nowhere but
He ain't what he seems
You'll see him in your head
On the TV screen
Hey buddy, I'm warning
You to turn it off
He's a ghost, he's a god
He's a man, he's a guru
You're one microscopic cog
In his catastrophic plan
Designed and directed by
His red right hand

(><https://genius.com/Nick-cave-and-the-bad-seeds-red-right-hand-lyrics>)

Petra Fenijn

Consequenties van het consequent Zijn

Wie niet luisteren wil, die zal
dus ook niet voelen,
Dus!

Je, Jij
hoort alleen maar eigen
muzak
op zijn kop,
aan jouw hoofd
Dus!

Wie niet hoort,
die moet maar luisteren!
Dus!

Luister dan toch!
Hoor de herrie en voel deze
dramasmurrie
toch eens aan!

Voel je niet?

Deze dwangmars door onze Wereld, ons
vergeten Paradijs,
onze vermaledijde Achtertuin.
Schreeuwers hier
en daar en gekrijs
aan de overkant van
het groen,
voel je dat niet?

De stampende dramdreun die de
zenuwen moet stillen
uitgeblaas via oordopjes en
breinblaas.

Doem, doem, doem!
Stamp, stamp en

slobber en
herhaal dat nog maar eens een keertje.
IK zeg u

Herhaal het!

Luister en wees stil
je kunt ze horen roepen aan de overkant:
(en ze komen steeds dichterbij!)

sla, sla,
mep dood
mep
mep de Maatremmers!

Wij (samen en met zijn allen, met elkaar)
weten wel hoe
te behandelen, te
ontstoren de opmars,
jazeker!

Komt allen tezamen dus en
mep ze
de maat in, de, Alle
moordenaars
van de
Gelijkhorigheid.

Dood aan de Stoorzender!

(>inzending 15-04-2021)

Paul van Ostaijen

Akwarel

Akwarel drijft rood. Blauw en geel. Omheen kleurbellen spoelt het water. In ontmoeting worden het rood en het blauw mild: mauve trilt ver tot aan de grens van het ervaarbare. Wattmanpapier vloeit mauvedoordrongen. Het mauve water wordt korrels Wattmanpapier. Ofwel: het geel vervloeit kinderlik begeren naar het oplossen van het stabiele. Het blauw rust, begrenst de trilling en bepaalt de verhouding naar binnen: kern. Kinderen blinken zeer lang schitterappels.

Vreugde het papier te strelen welkt van mijn vingers. Vingers willen verder tot de kennis van mijn ogen. Verlangen: te voelen de rust van het blauw en door te dringen tot aan de grens van meisjeskinderlike diepte mauvetrillen. Hun wens is lippen-zijn: lest, handen, dorst aan de bron van het oranje. Dit is mijn vingers schone tijd. Hun zich-oplossen geheel in hun opperzintuiglike begeerte. Zij zijn niet meer. Zij zijn enkel nog labiel. Zij zijn worden. Dingen die vingers waren, tans opgelost in het oog-zijn-streven.

Tot de ogen ontwaken, de dwingelanden het oproer smachten. Arme vingers, idealisten van het overvoeren van het geestelike in het opperzintuiglike. De ogen doden de dingen die zich oplosten in het labiele van te werkelijke begeerte. De vingers zijn weer vingers. Zijn zij dat niet steeds geweest.

Arme vingers, elk mislukken besluit de vraag: waarom dit verlangen te ontwaken over het bepaald-zijn. Vingers zijn steeds vingers geweest. Zij zullen het oranje nooit drinken en nooit strelen het mauve. De dwingelanden houden niet van oproer. Het schijnt mij dat fonkelogen wreed kastijden eenmaal drieste vingers. Vol dierlike schaamte, zo verbergen mijn vingers hun begeerte.

Misschien is het goed dat de uiteindelijke grens van mijn vingers is tijdelijke hypertrofie van hun verlangen. Misschien is het goed dat ogen dwingelanden zijn. En dat oproerlingen zwak.

Toch dat spijs zwakte het oproer is. Dat mijn vingers even mochten trillen, kort, in de waanvoorstelling labiel te zijn en op weg naar het verwezenliken van hun begeerte.

(>https://www.dbnl.org/tekst/osta002verz03_01/osta002verz03_01_0006.php)

Serse Luigetti

Text submission

ON THE ROAD TO MAGIC GARDEN UTOPIARY
ALTERNATE MEANING SMELL
INVISIBLE ZEITGEIST OF THE PRODUCTION
OBSCURE GODS, PLANETS IN COLLISION, STARLESS SKY
UNDERWORLD & UPPER SIDES
DESERTED CITIES OF THE FUTURE PRIMITIVE
EARTHWORKS IN THE SPACE
SLAVES BUILDING BARRICADES AGAINST THE
MASTERS OF WAR

PANDEMOTIC MULTILINGUAL TALK
(UNIVERSAL OPPOSITE SENSES)
SOUNDTRACKS IN SUSTAINED SUSPENSE OF ALIEN NOISE
DARK AGES OF TOMORROW AND YESTERDAY
BROKEN HIGHWAYS WHERE I WALK
HEAVEN & HELL, INNOCENT SEXXX GLAMOUR
WEST IS THE 'BEST
RESIST RESIST
POSTED REVOLUTIONS, ANTI SOCIAL IM-
MEDIATE TOUCH

SLIM LANGUAGE BOMBING ADS
HIGH & DRY MONEY
THE DARK SIDE OF THE NOON
SUPERMARKET BARGAINS, DIGITAL HOLA IN PRESENCE
BANKING SLIDES, DEMI-MONDE ADDRESSES

SECOND COMING DELAY
MOONLIGHT FADING IN THE NIGHT
WAITING FOR THE SUN

POST-POST LETTER TO - NOWHERE
TILL THE END HAPPENED EONS AGO

(>inzending 13-04-2021)

Svetlana Zakharova

wij waren dood, maar wij ademden nog,
wij gingen werken en naar de winkel,
maakten eten klaar, persten wat
woorden uit om de leegte te vullen,
leegte tussen ons en de anderen.

maar wij waren dood, de lont
was eruit, de band tussen jouw
hart en mijn hart knapte,

en dan zijn wij doodgegaan, het
was beter zo; de leegte rukte op
en alles viel terug op zijn plaats.

(><https://www.facebook.com/svetlana.zakharova.1671/posts/467106121292126>)

William Shakespeare

Sonnet 43

When most I wink, then do mine eyes best see,
For all the day they view things unrespected;
But when I sleep, in dreams they look on thee,
And darkly bright, are bright in dark directed.
Then thou, whose shadow shadows doth make bright,
How would thy shadow's form form happy show
To the clear day with thy much clearer light,
When to unseeing eyes thy shade shines so!
How would, I say, mine eyes be blessed made
By looking on thee in the living day,
When in dead night thy fair imperfect shade
Through heavy sleep on sightless eyes doth stay!
All days are nights to see till I see thee,
And nights bright days when dreams do show thee me.

(-><https://www.nosweatshakespeare.com/sonnets/43/>)

Sonnet 44

If the dull substance of my flesh were thought,
Injurious distance should not stop my way;
For then despite of space I would be brought,
From limits far remote, where thou dost stay.
No matter then although my foot did stand
Upon the farthest earth remov'd from thee;
For nimble thought can jump both sea and land,
As soon as think the place where he would be.
But, ah! thought kills me that I am not thought,
To leap large lengths of miles when thou art gone,
But that so much of earth and water wrought,
I must attend time's leisure with my moan;
Receiving nought by elements so slow
But heavy tears, badges of either's woe.

(><https://www.nosweatshakespeare.com/sonnets/44/>)

EPILOOG

gladde made
witte steen
terwijl de aarde
eromheen
haar walgen zwelgt
en braakt en zwelgt.

stilstand lilt in de aeonen
stilte buldert in de zeeën van het ogenblik
licht is licht in licht
maar enkel duisternis
kan het zijn klaarheid geven.

ik duw het dromen in mijn dromen uit
ik maak komaf met wetten en bezwaren
ik maak van maanden jaren
en voor alle jaren mijn besluit.

gladde made
zwarte steen
terwijl de aarde
eromheen
haar liefde vreet
en spuwt en vreet.

ik wil de gladde made
aan de blauwe hemel geven.
ik wil mijn laatste branden
algeheel langsheen haar steen
aan 't diepe water geven
eromheen.

RADIO KLEBNIKOV 17/04/2021 @19u53

*Abunde-vashmaia
Negtadash-shishmaja
tite-malcuta newe-sevianak
Aykana-devashmaia agbahara
Ablan-lagma desunkana niaumana
Bash-bucalann jauvai
Aykana dafegnan eshvagna lejaivain
Ula-talan lemesiuna
elataxan membish*

Amin

Radio **Klebnikov**

is het programma van de Vrije Lyriek
elke zaterdag van 18u tot 20u
op de Leuvense vrije radio **Radio Scorpio**
FM 106 of <http://radioscorpio.be/luister.html>